

*Město Modřice
připravilo pro všechny příznivce hudebních zážitků*

**29.
KOMORNÍ KONCERT
NA RADNICI**

**Cesty polyfonie
od renesance po současnost**

Účinkují:
*laLabium consort - A. Horáková, M. Komínková, R. Ryndová,
K. Odehnal – zobcové flétny*

***Středa 26. září 2007 v 19 hodin
Nová radnice na náměstí Svobody v Modřicích***

Program

Heinrich Isaac (1450 – 1517)

In meinem sinn

Jacob Obrecht (1450 – 1505)

Si sumpsero

Pierre de la Rue (1460 – 1518)

Fors seulement

Josquin Desprez (1450 – 1521)

Mille regretz

Jacques Moderne (1495 – 1562)

Pavane „La Bataille“

Aurelio Bonelli (cca 1580 – cca 1630)

Canzona „Irene“

Adriano Banchieri (1567 – 1634)

Canzona č. 10

Matthew Locke (1630 – 1677)

Svita F dur

Fantasia- Courante- Ayre- Sarabande

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750) Kontrapunkt č. 1 z Umění fugy BWV 1080

Georg Friedrich Händel (1685 – 1759)

Svita d moll

Allemande- Courante- Fuga

----- přestávka 10 minut -----

Paul Hindemith (1895 – 1963)

Trio (1932)

Allegro- Vivace- Sostenuto

Benjamin Britten (1913 – 1976)

Alpská svita (1955)

Příjezd do Zermattu- Švýcarské hodinky-

Svah pro začátečníky- Alpská scéna-

Po sjezdovce!- Sbohem, Zermatte!

Sören Sieg (*1966)

pina ya phala – Africká svita č. 2 (1995)

ka go sale moso (časné jitro)

noka ee tona (velká řeka)

borakalano (tržiště)

Ryohei Hirose (*1930)

Idyll (1976)

O autorech skladeb

Isaac, Obrecht, de la Rue a Josquin reprezentují hudbu vzestupu renesance a patří k tzv. třetí generaci nizozemských polyfoniků, kteří ve své době již přišli do styku a nechali se ovlivnit italskou hudbou. Polyfonie je v tomto období stále především vokální, historické prameny však hovoří i o tom, že zastupování hlasů nástroji bylo běžnou praxí.

Na konci 15. a v průběhu 16. století se stupňuje vliv italské hudby na hudbu ostatní Evropy. Současně proniká do přísně polyfonní kompozice prvek lidové hudby, což se projevuje mj. v postupném přijímání principu harmonie jako klíčového skladebného postupu. Odraz toho nacházíme v mnohých tanečních sbírkách, z nichž jednou je francouzská *Musique de joye* **J. Moderne** z r. 1540. Pavana „Bitevní“ patří k nejoblíbenějším dobovým skladbám. Obřadně vážný dvorský tanec je zde oděn do bojového hávu, složeného z imitací vojenských signálů a jejich ozvěn.

Taneční živel i zvuk fanfár nacházíme v italské hudbě pozdní renesance, zde reprezentované rozsahem drobnějšími canzonami **A. Banchieri** a **A. Bonelli**.

M. Locke zkomponoval celou řadu skladeb určených pro soubory nástrojů stejného druhu - consortů. V jeho době byla móda consortů v Anglii již na ústupu, a tak byl Locke jedním z posledních, kdo je ještě psali. Patří však k nejlepším. Dovedně mísí polyfonii s homofonií, fantasií s tancem, a dokáže z homogenního zvuku consortu vytěžit překvapivé barvy.

V době vrcholného baroka je polyfonní přístup ke skladbě využíván jako princip, který v hudbě navozuje atmosféru mystického proudu věčnosti či jemné psychologie. Tyto dva přístupy nacházíme u **J. S. Bacha** a **G. F. Händela**, avšak zatímco Bachova hudba plyne k věčnosti, Händel se zdá být okouzlen přítomným okamžikem.

P. Hindemith zkomponoval Trio v roce 1932 při příležitosti festivalu v Německém městečku Plön, kde je se dvěma přáteli osobně provedl. Trio je jednou z prvních skladeb 20. století napsaných přímo pro zobcové flétny a je mj. zajímavé tím, že končí pomalou větou. Autor však v komentáři zmiňuje, že je možno na závěr zopakovat některou z prvních dvou vět ad libitum.

Alpská suita **B. Brittena** pro tři zobcové flétny je sérií krátkých programních skladeb. Britten skladbu zkomponoval pro svoji přítelkyni Mary Potter, která si nešťastnou náhodou o zimních prázdninách ve Švýcarsku zlomila nohu. Protože oba i další z trojice Peter Pears měli s sebou flétny, Britten napsal suitu, aby Mary potěšil. Barevně i obsahově geniální skladba nám přináší zvuk přijíždějící lanovky a zmatek na nástupišti, kukačkové hodiny, opatrnou i divokou jízdu na lyžích, alpské rohy i mávání na rozloučenou.

Pina ya phala **Sörena Siega** není čistě africká skladba. Kombinují se v ní charakteristické prvky africké hudby s typicky evropskými skladebnými technikami (variace, kontrast, polyfonie). Záměrem bylo spojení radostné a uvolněné africké hudby s dramatickým napětím hudby evropské. Pina ya phala je setwanský název, který v překladu znamená flétnová hudba, ale současně také antilopí tanec.

Japonský skladatel **Ryohei Hirose** obohatil repertoár zobcových fléten řadou významných kompozic. Mnoho z nich je inspirováno hudbou pro flétnu shakuhachi, tradičního japonského buddhistického nástroje, jako je tomu i v případě skladby Idyll.

O účinkujících – laLabium consort

Alena Horáková se začala věnovat hře na zobcovou flétnu po studiu violoncella na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Pravidelně se zúčastňuje různých seminářů a Letní školy staré hudby v Prachaticích, kde pracuje pod vedením špičkových interpretů (Kerstin de Witt, Peter Holtslag, Jostein Gundersen). V roce 2007 absolvovala zobcovou flétnu jako hlavní obor na plzeňské konzervatoři u Julie Brané.

Martina Komínková absolvovala v roce 2003 na brněnské konzervatoři obor příčná flétna. Intenzivně se věnuje hře na zobcovou flétnu a inspiraci nachází u předních hráčů (Julie Braná, Kerstin de Witt, Thijs van Baarsel) mj. na Letní škole staré hudby v Prachaticích. V současné době je studentkou zobcové flétny u Susanne Wagner na Akademii staré hudby v Brně.

Rita Ryndová začala hrát na zobcovou flétnu po absolutoriu Konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži (obor housle). Svoje dovednosti dále rozšiřovala na různých seminářích u špičkových pedagogů (Julie Braná, Thijs van Baarsel, Jan Kvapil) a na Letní škole staré hudby Prachatice. V současné době studuje na Akademii staré hudby v Brně pod vedením Susanne Wagner.

Karel Odehnal studoval hru na zobcovou flétnu soukromě u J. Kvapila. Účastnil se řady seminářů a Letní školy staré hudby v Prachaticích, kde pracoval pod vedením renomovaných hráčů (Carin van Heerden, Alan Davis, Peter Holtslag aj.). V roce 2007 absolvoval na Akademii staré hudby v Brně u Susanne Wagner.

Pozvánka:

*středa 28. listopadu – 30. koncert
duo Richard Pohl - klavír a Josef Škarka – zpěv
<http://skarka-pohl.tripod.com/>*

Dřívější i současné koncerty připomínají internetové stránky

Modřický internetový magazín <http://mim.voda.cz>

a připravované CD Modřice 2007 s fotografiemi Miroslava Hájka

(vydává Vlastimil Čevela)

Text tohoto programu připravil Karel Odehnal